

Zanedlouho oslaví padesátiny

Igráček

Malá plastová figurka představující nejrůznější profese nebo lidské činnosti je tu s námi už celá desetiletí. Vzpomenete si, jakou profesi ztvárňoval úplně první Igráček a kdo tyto legendární postavičky vymyslel?

Jiří Kalina

Velmi oblíbená hračka v socialistickém Československu a v zemích východního bloku vznikla v roce 1976 díky Jiřímu Kalinovi, tehdejšímu zaměstnanci Výrobního družstva IGRA Praha. Tato figurka mu nedala spát několik let, chtěl ji uvést na trh jako následníka cínových vojáků, který ale bude vylepšený a dokáže uchopit různé předměty. Vývoj Igráčka konzultoval Kalina se svým přítelem z Německa Hansem Beckem, jenž uvedl na trh figurky Playmobil. S nadsázkou se tedy dá říci, že je Playmobil starší bráška Igráčka. Zatímco Jiří Kalina se postaral o technickou stránku figurky, vzhled si vzala na starost návrhářka Marie Pavlíčková Krejchová. Igráček se ale před zahájením výroby musel vypořádat s neočekávanými problémy, jako byly nedostatek plastické hmoty a různé schvalovací procesy. Zatímco německému Playmobilu se podařilo proniknout k zákazníkům už v roce 1974, československý Igráček prorazil až v roce 1976.

Každý si našel svého oblíbence

Prvním Igráčkem byla postavička zedníka, k němuž vznikl i ženský protěj-

šek – zdravotní sestra s delšími vlasy a zvlněnými šaty. K nim později přibývala další povolání jako kuchař, zahradník, automechanik, příslušník VB, ale také potápěč, námořník nebo kovboj. Celkově jich bylo padesát, a některé postavičky měly dokonce i koně či různé nástroje, třeba povoz. Igráček se dal koupit za 12,50 nebo 15 Kčs. Poslední figurkou před ukončením výroby a předtím, než se firma IGRA dostala v roce 2006 do konkurzu, byla postavička skateboardisty, takže i po revoluci se snažil výrobce jít s dobou. Ale ještě než skončila první etapa Igráčka, proslavil se díky jednoduchému designu. Přibližně osmicentimetrové figurky se skládaly ze stejných dílů a měnily pouze své svršky. Měly pohyblivé ručičky a nožičky a s hlavičkou bylo možné otáčet kolem své osy.

Vyrábí se dodnes a jde s dobou

Zajímavé je, že Igrácci vznikali především jako produkt domácích pracovnic. Děti se nejen díky nim dočkaly každý rok přibližně čtyř nových

modelů. Na popularitě Igráčků chtěla vydělat i jedna z konkurenčních firem, jež vyráběla podobné figurky »hejrupáčky«. Igrácci však tento konkurenční boj ustáli, avšak po revoluci pronikl na trh německý Playmobil a pro české děti už přestali být zajímaví. Přesto se ještě vyráběli až do roku 2006 a ještě dva roky poté pod křídly firmy Alltoys. Igrácci ale pochopitelně prošli vývojem. V devadesátých letech už se například pyšnili nosem, který dříve neměli. O znovuvvedení Igráčka na hračkářský trh se postarala společnost Efko-karton, s. r. o. Igráček dostal nový kabát i otáčivé zápěstí a děti si mohou znovu hrát s legendární postavičkou, která má k dispozici i všemožné příslušenství. O tom, že Igráček dokáže reagovat na aktuální situace, nemůže být pochyb. Například v době koronavirové pandemie dostal roušku a z prodeje těchto limitovaných figurek šly nemalé prostředky na podporu hrdinů tehdejších dní, kteří bojovali v první linii – lékařů, zdravotních sester, záchranářů, hasičů, policistů i pracovníků charit. ■ mar